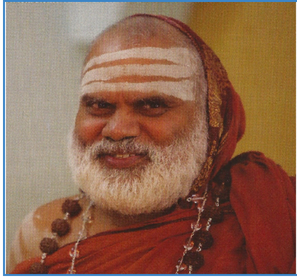

Voice of Jagadguru

advaitam paramanandam

an e-magazine on advaita

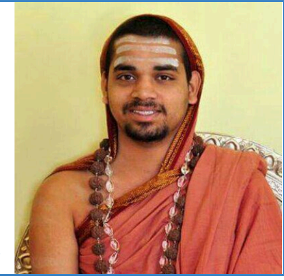

ஸத் ஸம்ப்ரதாயம்

(An Unit of the e magazine Voice of Jagadguru)

நவராத்திரி சிறப்பு இதழ்

ஸ்ரீ சிருங்கேரீ சாரதாபீடம் மஹாசந்நிதானம் ஸ்ரீஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அருளுரை

மனிதன் எப்பொழுலும் ஏதாவதொரு ஒரு செயலைச் செய்துகொண்டேயிருப்பான். செயலேதும் செய்யாமல் அவனால் சும்மா இருக்க முடியாது. இயற்கைக் (ப்ரக்ருதி) குணங்களுக்கு வசமாகி அவன் மூலமாக ஏதாவது செயல் நடந்துகொண்டே இருக்கும்.

न हि कश्चित् क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत्।
कार्यते ह्यवशः कार्म सर्वः प्रकृतिजैर्गुणैः।।
ந ஹி கஶ்சித் க்ஷணமபி ஜாது திஷ்ட^{2}த்யகர்மக்ரு’த்.
கார்யதே ஹ்யவஶ: கார்ம ஸர்வ: ப்ரக்ரு’திஜைர்கு^{3}ணை:..

அவ்வாறு இருக்கும்பொழுது அந்தச் செயல்களை எப்படிச் செய்தால் நன்மை உண்டாகும் என்று சிந்தித்துச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஸாதுஸங்கம் (நல்லவர்களுடைய ஸஹவாஸம்) மிகவும் தேவை. ஸாதுஸங்கம் போன்ற விஷயங்களில் ஈடுபடும்பொழுது மனமும், புத்தியும் தெளிவாகும். நல்ல சிந்தனையிலேயே இருந்து வரும். நல்ல செயல்களையே செய்யத் தோன்றும். கெட்டவர்களுடைய ஸஹவாஸம் கெட்ட செயல்களுக்குக் காரணமாகி மனிதனுக்கு துக்கத்திற்கு மேல் துக்கத்தைக் கொடுக்கும்.

सङ्गो यः संसृतेर्हेतुरसत्सु विहितोऽधिया।
स एवं साधुषु कूतो निःसङ्गत्थाय फत्यते ।।
ஸங்கோ^{3} ய: ஸம்’ஸ்ரு’தேர்ஹேதுரஸத்ஸு விஹிதோ(அ)தி^{4}யா.
ஸ ஏவம்’ ஸாது^{4}ஷு கூதோ நி:ஸங்க^{3}த்தா^{2}ய ப^{2}த்யதே ..

சில ஸமயங்களில் நல்லவனுக்குக்கூட 'இப்படிச் செய்தால் நல்லதா? அப்படிச் செய்தால் நல்லதா?" என்ற குழப்பம் உண்டாகும். அது போன்ற ஸமயங்களில் தனது குருவை அணுகி அவரது உபதேசத்தின்படிச் செய்ய வேண்டும்.

ஸத் ஸம்ப்ரதாயம்

(An Unit of the e magazine Voice of Jagadguru)

இக்காலத்தில் பலர் இதைப்பற்றிச் சிந்திக்காமல், நல்லது கெட்டது புரியாமல், கெட்ட ஸஹவாஸத்தில் சேர்ந்து தவிக்கிறார்கள். தர்மத்திற்குக் காரணமாக அமையாத, நிஷ்காமகர்மம் மூலமாக வைராக்யத்திற்குக் காரணமாக அமையாத, பகவானுடைய திருவடிகளை ஸேவிப்பதற்குக் காரணமாக அமையாத, செயல்களைச் செய்பவன் உயிருடனிருந்தாலும் உயிரற்றவனாகவே கருதப்படுவான் என்று சாஸ்த்ரம் கூறுகிறது.

नेह यत्कर्म धर्माच न विरागाय कल्पते।
म तीर्थपदसेवायै जीवभूपि मृतो हिसः ।।
நேஹ யத்கர்ம த^{4}ர்மாச ந விராகா^{3}ய கல்பதே.
ம தீர்த^{2}பத^{3}ஸேவாயை ஜீவபூ^{4}பி ம்ரு’தோ ஹிஸ꞉ ..

ஆகையால் ஒவ்வொருவனும் ஸத்ஸங்கத்திலேயே இருந்து வர வேண்டும் என்று கூறி எல்லோரையும் ஆசீர்வதிக்கிறேன்.

நன்றி : அம்மன் தரிசனம்

ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகளின் அருளுரைகள்

குருவின் முகத்தாமரையிலிருந்து பெறப்படும் அறிவுதான் பலனளிக்கும். குருவின்றி எவ்வளவு புத்தகங்களை நாம் படித்தாலும் ஞானம் பெற முடியாது. எந்த ஒரு விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அது விஷயமாக உள்ள மிகப் பழமையான சம்பிரதாயத்தை நாம் குருவின் மூலமாகத்தான் தெரிந்துகொள்ள முடியும். குருவாக இருப்பதற்கு யார் தகுதியுடையவர்? சங்கர பகவத்பாதாள் யார் குரு?” என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறார்.அதற்கு அவரே கொடுத்துள்ள விடை.

குருவிற்கு சாஸ்திரமும் சம்பிரதாயமும் தெரிந்திருக்கும். மேலும், அவர் தத்வ ஞானியாகவுமிருப்பார். குருவானவர் எப்போதும் சிஷ்யனின் முன்னேற்றத்திற்காகவே பாடுபடுவார். ஒருவன் பண்டிதனாக இருந்து மற்றவர்களுக்குக் கற்றுத் தருவதில் விருப்பமில்லாதிருந்தால் அவனுடைய பாண்டியத்தினால் மற்றவர்களுக்கு என்ன பயன்? ஆனால், தன்னிடம் சரியான முறையில் அணுகிய சீடனுக்கு தத்துவத்தை உபதேசிப்பது குருவின் கடமையாகும். ஆகவே, பகவத்பாதாள் குறிப்பிட்டுள்ள இவ்விரு தகுதிகளும் எவரிடம் இருக்கின்றனவோ அவர்தான் “குரு” ஆவார்.

For free e magazine Our Mail ID : Info@voiceofjagadguru.com

|| श्रीः ||

ஸத் ஸம்ப்ரதாயம்

(An Unit of the e magazine Voice of Jagadguru)

|| कल्याणवृष्टिस्तवः ||

||கல்யாணவ்ரு’ஷ்டிஸ்தவ:||

ஸ்ரீசங்கரபகவத்பாதர் அருளிய ஸ்தோத்ரங்களில் அந்தந்த தேவதையின் மூலமந்திரங்களைக்கொண்டே அதாவது மூல மந்திரத்திலுள்ள ஒவ்வொரு அக்ஷரத்தையும் ஒவ்வொரு சுலோகத்தில் அதே வரிசைப்படி முதலில் வைத்து சில ஸ்தோத்திரங்களை இயற்றியுள்ளார்கள். தக்ஷிணாமூர்த்தி வர்ணமாலா ஸ்தோத்ரமும், மந்த்ரமாத்ருகா புஷ்பமாலா ஸ்தவமும் இந்த கல்யாண வ்ருஷ்டி ஸ்தவமும் இம்மாதிரி அமைந்துள்ளவை. ஒவ்வொரு சுலோகத்திலும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரம் முழுவதையும் வைத்து சிவபஞ்சாக்ஷர ஸ்தோத்ரம், சிவ பஞ்சாக்ஷர நக்ஷத்ரமாலா ஸ்தோத்ரம் என்ற இரண்டு ஸ்தோக்ரங்கள் செய்துள்ளார்கள் “कल्याणवृष्टिभिः” என்று ஆரம்பிப்பதால் இதற்கு 'கல்யாண வ்ருஷ்டி ஸ்தவம்' என்றே பெயர் அமைந்துள்ளது 16 சுலோகங்கள் கொண்ட இதில் பரதேவதையின் பெருமை அழகாக வர்ணிக்கப்படுகிறது. இந்த ஸ்தோத்ரத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு சுலோகத்திலும் ஆரம்பத்தில் ஸ்ரீ வித்யா மஹா மந்திரத்திலுள்ள 15 அக்ஷரங்களும் வரிசையாகக்காணப்படுகிறது. பலனைக்கூறும் 16வது சுலோகத்தின் ஆரம்பத்தில் தேவி பீஜாக்ஷரத்தைக்காணலாம்.)

कल्याणवृष्टिभिरिवामृतपूरिताभि-
र्लक्ष्मीस्वयंवरणमङ्गलदीपिकाभिः ।
सेवाभिरम्ब तव पादसरोजमूले
नाकारि किं मनसि भाग्यवतां जनानाम् ॥ १ ॥
கல்யாண வ்ரு’ஷ்டிபி4ரிவாம்ரு’த பூரிதாபிர்
லக்ஷ்மீ ஸ்வயம்’வரண மங்க3ள தீ3பிகாபி4: |
ஸேவாபி4ரம்ப3 தவ பாத3ஸரோஜமூலே
நாகாரி கிம்’ மனஸி பா4க்3யவதாம்’ ஜனானாம் ||1||

अमृतपूरितामिः {அம்ரு’தபூரிதாமி:} = அம்ருதத்தால் நிரப்பப்பட்ட; कल्याणवृष्टिभिरिव {கல்யாணவ்ரு’ஷ்டிபி4ரிவ} = மங்களமாரி போன்றதும்; लक्ष्मीस्वयंवरणमङ्गलदीपिकाभिः {லக்ஷ்மீஸ்வயம்’வரணமங்க3லதீ3பிகாபி4:} = லக்ஷ்மீதேவி தானே வரிக்கின்ற மங்கள தீபமாக விளங்குவதுமான; तव {தவ} = உன்னுடைய; पादसरोजमूले {பாத3ஸரோஜமூலே} = தாமரை போன்ற காலடியில்; सेवाभिः {ஸேவாபி4:} = செய்யும் பணிவிடைகளால்; अम्ब {அம்ப3} = தாயே; भाग्यवतां {பா4க்3யவதாம்’} = பாக்யங்களுடன் கூடிய; जनानाम् {ஜனானாம்} = ஜனங்களுடைய; मनसि {மனஸி} = மனதில், किं नाकारि {கிம்’ நாகாரி} = எதுதான் செய்யப்படவில்லை ?

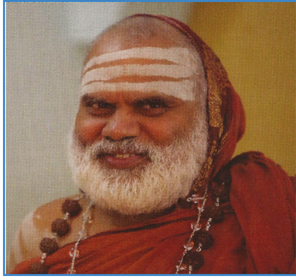

Voice of Jagadguru

advaitam paramanandam

an e-magazine on advaita

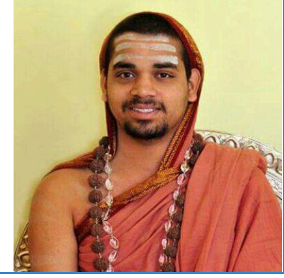

ஸத் ஸம்ப்ரதாயம்

(An Unit of the e magazine Voice of Jagadguru)

முற்பிறவிகளில் ஏராளமான புண்யம் செய்தவர்களுக்குத் தான் அம்பிகையின் திருவடிகளில் ஸேவை செய்யும் பாக்யம் கிடைக்கும் அவர்களே அதிருஷ்டமுள்ளவர்கள். அமிருதம் நிறைந்து மங்களங்களையே பொழியும் மேகம் போன்றது தேவியின் திருவடி ஸேவை. லக்ஷ்மீ தானே ஸாந்நித்யம் கொள்ளும் மங்கள தீபம் போன்றது இந்த பாதஸேவை பக்தர்களுக்கு எதைத்தான் தராது? லக்ஷ்மீகடாக்ஷம், திவ்யாமிருதம், மங்கள பரம்பரை, திவ்யஞானம் மற்றும் வேண்டியதையெல்லாம் இந்த சரண ஸேவையின் மூலம் பெறலாம். (1)

(அ) பக்தியின் லக்ஷணத்தைக் காட்டுகிறார்:-

एतावदेव जननि स्पृहणीयमास्ते
त्वद्वन्दनेषु सलिलस्थगिते च नेत्रे ।
सांनिध्यमुद्य दरुणायुतसोदरस्य
त्वद्विग्रहस्य परया सुधया प्लुतस्य ॥ २ ॥
ஏதாவதே³வ ஜனனி ஸ்ப்ரு’ஹணீயமாஸ்தே
த்வத்³வந்த³னேஷு ஸலில ஸ்த²கி³தே ச நேத்ரே |
ஸாம்’நித்⁴யமுத்³ய த³ருணாயுத ஸோத³ரஸ்ய
த்வத்³விக்³ரஹஸ்ய பரயா ஸுத⁴யா ப்லுதஸ்ய ||2||

जननि {ஜனனி} = தாயே; उद्यदरुणायुतसोदस्य {உத்³யத³ருணாயுதஸோத³ஸ்ய} = பதினாயிரம் உதயகால ஸூர்யர்களுக்கு ஒப்பானதும்; परया {பரயா} = சிறந்த; सुधया {ஸுத⁴யா} = அமிருதத்தால்; आप्लुतस्य {ஆப்லுதஸ்ய} = நீராட்டப்பட்டதுமான; त्वद्विग्रहस्य {த்வத்³விக்³ரஹஸ்ய} = உன் சரீரத்தின்; सान्निध्यं {ஸாந்நித்⁴யம்’} = ஸாந்நித்யமும் (அருகில் விளங்குவதும்); त्वद्वन्दनेषु {த்வத்³வந்த³னேஷு} = உன்னைக் குறித்து நமஸ்காரங்களில்; सलिलस्थगिते {ஸலிலஸ்த²கி³தே} = நீர்மல்கும் ஸ்தப்தமான; नेत्रे च {நேத்ரே ச} = கண்களும்; एतावदेव {ஏதாவதே³வ} = இது தான்; स्पृहणीयं {ஸ்ப்ரு’ஹணீயம்} = ஆசைப்படத் தகுந்ததாக; आस्ते {ஆஸ்தே} = இருக்கிறது.

உலகிலுள்ள ஜனங்கள் அறியாமையால் எதை எதையோ விரும்புகிறார்கள். அவைகளால் யாது பயன்? ஆயிரக்கணக்கான உதய சூரியர்கள் போன்று செந்நிறம் கொண்டதும் சிறந்த அமிருதத்தில் மூழ்கியதும் அமிருதம் பெருகுவதுமான உன் திவ்ய மூர்த்தியின் ஸாந்நித்யமும் உன்னை தர்சித்து வணங்கும்பொழுது கண்களில் ஆனந்தகண்ணீர் பெருக அசையாமல் உன் திவ்ய மங்கள மூர்த்தியிலேயே ஈடுபட்டிருக்கும் நிலையும் தான் யாவராலும் விரும்பி வேண்டத்தக்கது. உன் ஸந்நிதியில் அமர்ந்து நேத்ரங்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் பெருகவேறொன்றையும் பாராமல் உன்னையே தர்சித்துக்கொண்டும் வணங்கிக்கொண்டும் நான் இருக்க வேண்டும். இதையே எனக்கு அருள்வாயாக, இங்கு 'परया' என்ற அடைமொழியால் தேவாமிருதத்தை விலக்கி அதைவிட

எவ்வளவோ சிறப்பு வாய்ந்தது என்பதை காட்டுகிறார். அந்த அமிருகத்தைப்பருகியும் தேவர்கள் துன்பப்பட்டுக்கொண்டு தானே இருக்கிறார்கள்! (2)

(அ) ப்ரணாமத்தின் மஹிமையைக் கூறுகிறார்:-

ईशत्वनामकलुषाः कति वा न सन्ति
ब्रह्मादयः प्रतिभवं प्रलयाभिभूताः ।
एकः स एव जननि स्थिरसिद्धिरास्ते
यः पादयोस्तव सकृत्प्रणतिं करोति ॥ ३ ॥
ஈமத்வ நாம கலுஷா꞉ கதி வா ந ஸந்தி
ப்³ரஹ்மாத³ய꞉ ப்ரதிப⁴வம்’ ப்ரலயாபி⁴பூ⁴தா꞉ |
ஏக꞉ ஸ ஏவ ஜனனி ஸ்தி²ரஸித்³தி⁴ராஸ்தே
ய꞉ பாத³யோஸ்தவ ஸக்ரு’த் ப்ரணதிம்’ கரோதி ||3||

प्रतिभवं {ப்ரதிப⁴வம்’} = ஸிருஷ்டிதோறும்; प्रलयाभिभूताः {ப்ரலயாபி⁴பூ⁴தா꞉} = அழிவால் தாக்கப்பட்ட; ईशत्वनामकलुषाः {ஈஶத்வநாமகலுஷா꞉} = ஈசத்தன்மையில் பெயரளவிலேயே கலக்கமுள்ள; ब्रह्मादयः {ப்³ரஹ்மாத³ய꞉} = ப்ரஹ்மா முதலானவர்கள்; कति वा न सन्ति {கதி வா ந ஸந்தி} = எத்தனை பேர் தான் இல்லை; जननि {ஜனனி} = தாயே; यः {ய꞉} = எவன்; तव {தவ} = உன்னுடைய; पादयोः {பாத³யோ꞉} = இரு திருவடிகளிலும்; सकृत् {ஸக்ரு’த்} = ஒரு தடவை; प्रणतिं {ப்ரணதிம்’} = நமஸ்காரத்தை; करोति {கரோதி} = செய்கிறானோ; स एक एव {ஸ ஏக ஏவ} = அவன் ஒருவன் தான்; स्थिरसिद्धिः {ஸ்தி²ரஸித்³தி⁴꞉} = நிலையான ஸித்திபெற்றவனாக; आस्ते = இருக்கிறான்.

ப்ரஹ்மாதிகளெல்லாம் உலகிற்கு ஈசர்கள். அடக்கி ஆள்பவர்கள். இவ்வாறே தங்களை ஈசர்களாக எண்ணிக் கொண்டு தன் நிலை மறந்து மனம் கலங்கி நிற்கின்றனர். ஆனால் நன்கு கவனித்துப்பார்த்தால் ஈசர் என்பது அவர்களுக்குப் பெயாளவில்தான். ஏனெனில் அவர்களும் மஹாபிரளயத்தில் அழிந்துவிடுகின். இவ்விதமான ப்ரஹ்மா ஒருவரா? இருவரா? எத்தளையோ கணக்கிலடங்காத பிரஹ்மாதிகள் பிறந்து அழிந்துவிட்டனர். ஒவ்வொரு ஸிருஷ்டியிலும் வெவ்வேறான பிரஹ்மாதிகள் தோன்றி மறைந்து விடுகின்றனர். இவ்வித பிரஹ்மாதிகளை ஆச்ரயித்தால் நமக்கு சாச்வத நிலை எப்படி ஏற்படும்? ஜகன்மாதாவான பரதேவதையின் திருவடிகளில் பக்தியுடன் ஒரு தடவையாவது வணங்குபவன் தான் அவள் அருளால் அழியாத நிலையான ஸ்தானத்தைப் பெறுகிறான். (3)

(அ) கடாக்ஷத்தின் சிறப்பைச் சொல்கிறார்:-

ஸத் ஸம்ப்ரதாயம்

(An Unit of the e magazine Voice of Jagadguru)

लब्ध्वा सकृत्त्रिपुरसुन्दरि तावकीनं
कारुण्यकन्दलितकान्तिभरं कटाक्षम् ।
कंदर्पकोटिसुभगास्त्वयि भक्तिभाजः
संमोहयन्ति तरुणीर्भुवनत्रयेऽपि ॥ ४ ॥
லப்³த்⁴வா ஸக்ரு’த் த்ரிபுரஸுந்த³ரி தாவகீனம்’
காருண்ய கந்த³ளித காந்தி ப⁴ரம்’ கடாக்ஷம் |
கந்த³ர்ப கோடி ஸுப⁴கா³ஸ் த்வயி ப⁴க்திபா⁴ஜः
ஸம்’மோஹயந்தி தருணீர் பு⁴வனத்ரயே(அ)பி ||4||

त्रिपुरसुन्दरि {த்ரிபுரஸுந்த³ரி} = ஹே த்ரிபுரஸுந்தரி; त्वयि {த்வயி} = உன்னிடத்தில்; भक्तिभाजः {ப⁴க்திபா⁴ஜः} = பக்தி பெற்றவர்கள்; कारुण्यकन्दलित {காருண்யகந்த³லித} = கருணை என்னும் முளை கிளம்பிய; कान्तिभरं {காந்திப⁴ரம்} = ஒளி நிறைந்த; तावकीनं {தாவகீனம்} = உன்னுடைய; कटाक्षम् {கடாக்ஷம்} = கடைக்கண் பார்வையை; सकृत् {ஸக்ரு’த்} = ஒரு தடவை; लब्ध्वा {லப்³த்⁴வா} = பெற்று; कंदर्पकोटिसुभगाः {கந்த³ர்பகோடிஸுப⁴கா³:} = கோடி மன்மதர்கள்போல் அழகுள்ளவர்களாக; भुवनत्रयेऽपि {பு⁴வனத்ரயே(அ)பி} = முவ்வுலகிலும்; तरुणीः {தருணீ:} = யுவதிகளை; संमोहयन्ति {ஸம்’மோஹயந்தி} = மயங்கச் செய்கிறார்கள்.

ஹே த்ரிபுரஸுந்தரி ! ஒரு தடவையாவது கருணையொளி நிறைந்த உன் திவ்ய கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்ரமாகும் பக்தர்கள் கோடி மன்மதாகாரர்களாக ஆகி திவ்ய லாவண்யம் பெற்று மூவுலகிலுமுள்ள திவ்ய ஸௌந்தர்யம் கொண்ட யுவதிகளை மயங்கச் செய்கிறார்கள். உலகிலேயே சிறந்த அழகு வாய்ந்த தேவஸ்திரீகளும் கூட உன் பக்தனின் ஸௌந்தர்யத்தில் மயங்குகின்றனர். அம்பிகையின் அருளால் திவ்ய ஸௌந்தர்யம் பெறலாம். இதே கருத்தை ஸௌந்தர்யலஹரி 13வது சுலோகத்திலும் காணலாம். "விஷ்ணு மோஹினி உருக்கொண்டு காமாரியை மயங்கச்செய்ததும் காமன் முனிவர்களின் மனதில் மோஹத்தை உண்டுபண்ணுவதும் உன் பூஜா பலன்தான்" என்று 5வது சுலோகத்தில் கூறியுள்ளார். (4)

(அ) தேவியின் ஸ்மரணம் யமபயத்தைப்போக்குமென்கிறார்:-

ह्रींकारमेव तव नाम गृणन्ति वेदा
मातस्त्रिकोणनिलये त्रिपुरे त्रिनेत्रे ।
त्वत्संस्मृतौ यमभटाभिभवं विहाय
दीव्यन्ति नन्दनवने सह लोकपालैः ॥ ५ ॥
ஹ்ரீங்காரமேவ தவ நாம க்³ரு’ணந்தி வேதா³
மாதஸ்த்ரிகோண நிலயே த்ரிபுரே த்ரிநேத்ரே |
த்வத்ஸம்’ஸ்ம்ரு’தௌ யமப⁴டாபி⁴ப⁴வம்’ விஹாய

ஸத் ஸம்ப்ரதாயம்

(An Unit of the e magazine Voice of Jagadguru)

தீ³வ்யந்தி நந்த³னவனே ஸஹ லோகபாலை: ||5||

त्रिकोणनिलये {த்ரிகோணநிலயே} = முக்கோணத்தை இருப்பிடமாகக்கொண்ட; मात: {மாத:} = தாயே!; त्रिपुरे {த்ரிபுரே} = த்ரிபுரஸுந்தரி; त्रिनेत्रे {த்ரிநேத்ரே} = மூன்று கண்களுள்ளவளே; तव नाम {தவ நாம} = உனது பெயரான; ह्रींकारमेव {ஹ்ரீங்காரமேவ} = ஹ்ரீங்காரத்தையே; वेदा: {வேதா³:} = வேதங்கள்; गृणन्ति {க்³ரு'ணந்தி} = போற்றுகின்றன; त्वत्संस्मृतौ {த்வத்ஸம்'ஸ்ம்ரு'தௌ} = உன் ஸ்மரணம் ஏற்பட்டதும் (பக்தர்கள்); यमभटाभिभवं {யமப⁴டாபி⁴ப⁴வம்'} = யமகிங்கரர்களின் அவமதிப்பை; विहाय {விஹாய} = விலக்கி; लोकपालै सह {லோகபாலை ஸஹ} = திக்பலகர்களுடன்; नन्दनवने {நந்த³னவனே} = நந்தன வனத்தில்; दीव्यन्ति {தீ³வ்யந்தி} = விளையாடுகின்றனர்.

அம்பிகை த்ரிகோணத்தில் வஸிக்கிறாள். த்ரிகோணத்திலுள்ள பிந்து ஸ்தானத்தில் வஸிப்பவள் என்று பொருள். ஸ்ரீசக்ரத்திலுள்ள எல்லாமே முக்கோணவடிவமாக இருப்பதால் ஸ்ரீ சக்ரநிவாஸினி என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். மும்மூர்த்திகளுக்கும் ஆதியாக, ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களுக்கு முன்னால் இருப்பதாலும், உலகில் மும்மூன்றாக விளங்கும் பொருள்களில் எல்லாம் வியாபித்திருப்பகாலும் த்ரிபுரா என்று பெயர். மூன்று கண்களுள்ளவள். அம்பிகையின் மந்திரங்களில் மிக முக்யமான 'ஹ்ரீம் ' என்பதையே அவள் பெயாராகக்கூறி உபநிஷத்துக்கள் போற்றுகின்றன. அம்பிகையை ஸ்மரிப்பவர்களின் அருகில் யம கிங்கரர்கள் நெருங்கவேமாட்டார்கள். உத்தமமான தேவ பாவத்தையடைந்து இந்திரன் முதலான திக்பாலர்களுக்குச் சமமான பெருமைகளைப்பெற்று தேவலோகத்திலுள்ள நந்தனம் என்னும் உத்யான வனத்தில் அவர்களுடன் விளையாடுகிறார்கள்.

हन्तुः पुरामधिगलं परिपीयमानः
क्रूरः कथं न भविता गरलस्य वेगः ।
नाश्वासनाय यदि मातरिदं तवार्धं
देहस्य शश्वदमृताप्लुत शीतलस्य || ६ ||
ஹந்து: புராமதி⁴க³லம்' பரிபீயமான:
க்ரூர: கத²ம்' ந ப⁴விதா க³ரளஸ்ய வேக³: |
நாஶ்வாஸனாய யதி³ மாதரித³ம்' தவார்த⁴ம்'
தே³ஹஸ்ய ஶஶ்வத³ம்ரு'தாப்லுத ஶீதலஸ்ய || 6 ||

मातः {மாத:} = தாயே; तव {தவ}= உன்னுடைய; शश्वत् {ஶஶ்வத்} = எப்பொழுதும்; अमृताप्लुत {அம்ரு'தாப்லுத} = அமிருதத்தால் நனைந்து; शीतलस्य {ஶீதலஸ்ய} = குளிர்ச்சியடைந்த; देहस्य {தே³ஹஸ்ய} = சரீரத்தில்; इदं अर्धं {இத³ம்' அர்த⁴ம்'} = இந்தப் பாதியானது; आश्वासनाय {ஆஶ்வாஸனாய} = ஆறுதல் செய்வதற்கு; यदि न {யதி³ ந} = இல்லாவிடில், पुरां हन्तु: {புராம்' ஹந்து:} = த்ரிபுரர்களைக் கொன்ற பரமசிவனின்; अधिगलं {அதி⁴க³லம்'} = கழுத்தில்; परिपीयमानः {பரிபீயமான:} = பானம் செய்யப்படுகிற;

ஸத் ஸம்ப்ரதாயம்

(An Unit of the e magazine Voice of Jagadguru)

गरलस्य {க³ரலஸ்ய} = விஷத்தின்; वेगः {வேக³:} = வேகம்; क्रूरः {க்ரூர:} = க்ரூரமாக; कथं {கத²ம்'} = எப்படி; न भविता {ந ப⁴விதா} = இல்லாமலிருக்கும்.

தேவர்கள் அமிருகத்திற்காக பாற்கடலைக் கடையும்பொழுது முதலில் உண்டான ஹாலாஹல விஷத்தை, உலகைக்காப்பாற்ற திரிபுராரியான பரமசிவன் பானம் செய்து தன் கழுத்திலேயே நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டார். உலகம் முழுவதையும் சாம்பலாக்கும் சக்தி படைத்த அந்தக்கொடிய விஷத்தின் வேகம் எவ்வாறு அடங்கியது ? பரமசிவனின் சரீரத்தை ஏன் சாம்பலாக செய்யவில்லை? தாயே ! இதற்குக் காரணம் நீதான். உன் சரீரம் எப்பொழுதும் அமிருதக்தில் மூழ்கிக் குளிர்ந்திருப்பது அர்த்த நாரீச்வர மூர்த்தியில் பரமசிவனது பாதி சரீரமாக நீ இருக்கிறாய். அமிருத ஸம்பந்தமுள்ள உனது பாதி சரீரம் தான் விஷ வேகத்தைத்தடுத்து பரமசிவனுக்கு துன்பமொன்றும் ஏற்படாமல் செய்தது. இது இல்லாவிட்டால் விஷவேகத்தை யார்தான் தடுத்திருக்கமுடியும்? முன் சுலோகத்தில் யமகிங்கர பயம் நீங்கும் என்று கூறினார். இது ஆச்சர்யமல்ல. யமனை நிக்ரஹம் செய்த கால காலனுக்கு ஹாலாஹல விஷபயத்தை நீக்கினாள் தேவி. என்று இங்கு கூறப்படுகிறது. (6)

सर्वज्ञतां सदसि वाक्पटुतां प्रसूते
देवि त्वदङ्घ्रिसरसीरुहयोः प्रणामः ।
किं च स्फुरन्मकुटमुज्ज्वलमातपत्रं
द्वे चामरे च महतीं वसुधां ददाति ॥ ७ ॥
ஸர்வஜ்ஞதாம்' ஸத³ஸி வாக்படுதாம்' ப்ரஸூதே
தே³வி த்வத³ங்க்⁴ரிஸரஸீருஹயோ: ப்ரணாம: .
கிம்' ச ஸ்பு²ரன்மகுடமுஜ்ஜ்வலமாதபத்ரம்'
த்³வே சாமரே ச மஹதீம்' வஸுதா⁴ம்' த³தா³தி || 7 ||

देवि {தே³வி} = ஹே தேவி; त्वदङ्घ्रिसरसीरुहयोः {த்வத³ங்க்⁴ரிஸரஸீருஹயோ:} = உமது இரு தாமரைத் திருவடிகளில்; प्रणामः {ப்ரணாம:} = நமஸ்காரமானது; सर्वज्ञतां {ஸர்வஜ்ஞதாம்'} = எல்லாம் அறியும் தன்மையையும்; सदसि {ஸத³ஸி} = ஸபையில்; वाक्पटुतां {வாக்படுதாம்'} = பேச்சுத்திறமையையும்; प्रसूते {ப்ரஸூதே} = உண்டுபண்ணுகிறது; किं च {கிம்' ச} = மேலும்; स्फुरन्मकुटं {ஸ்பு²ரன்மகுடம்'} = பிரகாசிக்கிற கிரீடத்தையும்; उज्ज्वलं {உஜ்ஜ்வலம்'} = ஒளியுள்ள; आतपत्रं {ஆதபத்ரம்'} = வெண் குடையையும்; द्वे चामरे {த்³வே சாமரே} = இரு சாமரங்களையும்; महतीं {மஹதீம்'} = விஸ்தீர்ணமான; वसुधां च {வஸுதா⁴ம்' ச} = பூமியையும்; ददाति {த³தா³தி} = கொடுக்கிறது.

உன் திருவடித்தாமரையில் வணங்குபவர்கள் உனது அருளால் ஸர்வக்ஞர்களாக (எல்லாம் அறிந்தவர்களாக) ஆகிவிடுகின்றனர் எந்த ஸபையிலும் நன்றாகப்

ஸத் ஸம்ப்ரதாயம்

(An Unit of the e magazine Voice of Jagadguru)

பேசும் திறமை அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது இது மட்டுமா ? உனது பக்தர்கள் சக்ரவர்த்தி ஸ்தானம் பெற்று கிரீடமணிந்து சக்ர சாமராத்யுபசாரங்களுடன் விஸ்தீர்ணமான பூமண்டலம் முழுவதையும் அரசாளுகின்றனர்.(7)

कल्पद्रुमैरभिमतप्रतिपादनेषु
कारुण्यवारिधिभिरम्ब भवत्कटाक्षैः ।
आलोकय त्रिपुरसुन्दरि मामनाथं
त्वय्येव भक्तिभरितं त्वयि बद्धतृष्णम् ॥ ८ ॥
கல்பத்³ருமைரபி⁴மதப்ரதிபாத³னேஷு
காருண்யவாரிதி⁴பி⁴ரம்ப³ ப⁴வத்கடாக்ஷை: ।
ஆலோகய த்ரிபுரஸுந்த³ரி மாமநாத²ம்'
த்வய்யேவ ப⁴க்திப⁴ரிதம்' த்வயி ப³த்³த⁴த்ரு'ஷ்ணம் ॥ 8 ॥

अभिमतप्रतिपादनेषु {அபி⁴மதப்ரதிபாத³னேஷு} = விரும்பியவைகளை எல்லாம் கொடுக்கும் விஷயத்தில்; कल्पद्रुमैः {கல்பத்³ருமை:} = கல்பகவிருக்ஷமாயுள்ளதும்; कारुण्यवारिधिभिः {காருண்யவாரிதி⁴பி⁴:} = கருணைக் கடல்களாகவுமுள்ள; भवत्कटाक्षैः {ப⁴வத்கடாக்ஷை:} = உன்னுடைய கடாக்ஷங்களால்; अम्ब {அம்ப³} = தாயே!; त्रिपुरसुन्दरि {த்ரிபுரஸுந்த³ரி} = ஹே த்ரிபுரஸுந்தரி ! ; अनाथं {அநாத²ம்} = ரக்ஷகனில்லாதவனும்; त्वय्येव {த்வய்யேவ} = உன்னிடத்திலேயே; भक्तिभरितं {ப⁴க்திப⁴ரிதம்} = பக்தி நிறைந்தவனும்; त्वयि {த்வயி} = உன்னிடம்; बद्धतृष्णम् {ப³த்³த⁴த்ரு'ஷ்ணம்} = ஆவல்கொண்டவனுமான; मां {மாம்} = என்னை; आलोकय {ஆலோகய} = பார்ப்பாயாக.

உலகில் அவரவர் வேண்டுவதையெல்லாம் தருவது தேவ லோகத்திலுள்ள கல்பவிருக்ஷம். இதுபோல் உனது கடாக்ஷமும் அபீஷ்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றுகிறது. இக்கடாக்ஷம் கடல்போல வற்றாத அளவற்ற கருணாரஸம் நிரம்பியது அதனால் துன்பங்களையெல்லாம் போக்கி விடுகிறது. உன் விஷயமான பக்தியே என் மனதில் நிறைந்திருக்கிறது. வேறு ஒன்றிலும் ஆசைகொள்ளாது உன் அருளைப் பெறுவதிலேயே மாறாத தீவ்ரமான ஆவல் கொண்டுள்ளேன். நான் அனாதன். என்னைக் காப்பாற்ற உன்னைத்தவிர வேறு ஒருவரும் இல்லை. என் பேரில் உனது கருணாகடாக்ஷத்தைச் செலுத்திக் காப்பாற்றவேணும், பூவுலகிலுள்ள மனிதன் தேவலோகத்திலுள்ள கல்பகளிருக்ஷத்திடமிருந்து அபீஷ்டத்தைப் பெறமுடியாது. ஸத்கர்மாக்களைச் செய்து மறுபிறவியில் தேவலோகத்தில் தேவப்பிறவி கிடைத்தால் தான் கல்பகவிருக்ஷத்தையண்டி அபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியும். ஆனால் மனிதப்பிறவியிலேயே பக்தி கொண்டால் அம்பிகையின் கருணாகடாக்ஷத்திற்குப் பாத்ரமாகி அபீஷ்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம். கல்பதருவை விடச் சிறந்தது உன் கருணாகடாக்ஷம். (8)

ஸத் ஸம்ப்ரதாயம்

(An Unit of the e magazine Voice of Jagadguru)

ஜகத்குரு சங்கராசார்யர் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள்,
ஜகத்குரு சங்கராசார்யர் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸந்நிதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ விதுசேகர பாரதீ மஹாஸ்வாமிகள்
அவர்களின் பொற்பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கிறோம்